

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/24/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914010108
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5914010108.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Č. k.: 1T/24/2014-66
IČS: 5914010108

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanej Q. T., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.04.2014 v Ružomberku takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaná

Q. T., rod. X., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., O. XXXX/X, rozvedená, bez pracovného pomeru, na slobode,

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e

hoci je podľa § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a podľa rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/95/2011 zo dňa 03.11.2011 povinná prispievať na výživu svojich detí L. T., nar. XX.XX.XXXX, Y. T., nar. XX.XX.XXXX a J. T., nar. XX.XX.XXXX, výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na každé maloleté dieťa zvlášť, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred Detskému domovu - Detský smiech, n. o., Likavka, Hollého 552, okres Ružomberok, t.j. v období od 01.02.2013 do 30.06.2013 sumu po 26,65 eur mesačne a v období od 01.07.2013 sumu po 27,13 eur mesačne na každé dieťa, svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne riadne neplní od 12.02.2013 doposiaľ, s výnimkou mesiaca marec 2013, kedy uhradila výživné vo výške 30,- eur a s výnimkou mesiaca máj 2013, kedy uhradila výživné vo výške 30,- eur, čím za uvedené obdobie jej vznikol dlh na nezaplatenom výživnom vo výške 1.153,65 eur k rukám Detského domova - Detský smiech, n. o., Kalvárska 35, Ružomberok,

napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok č. 8T/13/2013 zo dňa 05.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.02.2013, odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného

zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého súd podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov,

Q. T. v uvedenom období poberala dávky v hmotnej núdzi, za rok 2013 v celkovej sume 1.869,06 eur, dňom 25.06.2013 bola vyradená z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu, v uvedenom období nebola dostatočne aktívna pri hľadaní zamestnania

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, uvedený čin páchala závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienične.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvinenú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Obžalovaná Q. T. pred súdom vyhlásila, že je vinná zo skutku, ktorý bol popísaný v obžalobe Okresnej prokuratúry Ružomberok zo dňa 18.03.2014 č.k. 2Pv 36/14/5508-8. Zodpovedala aj na otázky, ktoré jej súd kládol v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku. K obdobiu, ktoré uplynulo od podania obžaloby do termínu hlavného pojednávania (§ 122 ods. 13 Trestného zákona) uviedla, že za mesiace marec a apríl roku 2014 na účet detského domova neposlala žiadnu finančnú čiastku. Je nezamestnaná, zúčastňuje sa aktivačných prác pre Mesto Ružomberok a spolu s podporou v nezamestnanosti má príjem 94,- eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti s invalidným manželom, ktorý je poberateľom dôchodku vo výške 290,- eur. Vzhľadom k tomu, že vyhlásenie obžalovanej Q. T. o vine zodpovedá dôkazom, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní a ktoré súd zistil postupom podľa § 240 ods. 1 Trestného poriadku, bolo vyhlásenie obžalovanej Q. T. o uznaní viny podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijaté. Súd zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, sa nevykoná.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, odboru sociálnych vecí a rodiny vyplynulo, že obžalovaná za rok 2013 poberala dávky v hmotnej núdzi v celkovej výške 1.869,06 eur. Za rok 2014 obdržala sumu 125,57 eur. V období od 14.02.2011 do 24.06.2013 bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom dňa 25.06.2013 bola vyradená z evidencie pre nespoluprácu.

Obžalovaná Q. T. napriek tomu, že rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 3C/95/2011-48 zo dňa 03.11.2011 bola povinná prispievať na výživu maloletých detí L., Y. a J. sumou 30% životného minima vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova - Detský smiech, Hollého 552, Likavka,

túto povinnosť si bez vážneho dôvodu neplnila. Napriek tomu, že bolo určené minimálne výživné, ktoré je povinný platiť každý rodič a napriek tomu, že za obdobie konanie bola obžalovaná už odsúdená, vyživovaciu povinnosť si za obdobie od 12.02.2013 až doposiaľ neplní, čím naplnila všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. e) Trestného zákona, teda čin spáchala závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách a už bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená. Oproti podanej obžalobe súd opravil počiatok plynutia trestnosti, teda dňom nasledujúcim po dni, kedy bol predchádzajúci trestný rozkaz Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/13/2013 zo dňa 05.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.02.2013, obžalovanej doručený, čím nastali účinky vyhlásenia rozhodnutia. Rovnako tak bolo potrebné opraviť aj výšku prevzatých dávok v hmotnej núdzi na rozdiel od podanej obžaloby na sumu 1.869,06 eur.

Obžalovaná porušila záujem spoločnosti na plnení si rodičovských povinností aj z titulu platenia výživného tým skôr, že všetky tri maloleté deti obžalovanej boli umiestnené do náhradnej starostlivosti, t.j. do Detského domova v Likavke. Obžalovaná ani napriek tomu, že podľa názoru súdu mala dostatočný príjem, vyživovaciu povinnosť si neplnila, resp. zaplatila výživné len za dva mesiace v roku 2013 v celkovej výške 60,- eur, pričom v neplnení vyživovacej povinnosti pokračovala aj v období po podaní obžaloby do vyhlásenia rozhodnutia. Samotná obžalovaná potvrdila, že v súčasnej dobe pracuje na aktívnych prácach, teda je schopná pracovať a príjmom z práce sa živiť, napriek tomu neprejavila žiadne zvýšené úsilie, aby si vhodné a zodpovedajúce zamestnanie mohla prijať a bez ďalšieho sa spofahla na to, že jej povinnosti voči maloletým deťom prevzal na seba štát. Zároveň je potrebné podotknúť, že obžalovaná za rovnaký trestný čin bola už v minulosti odsúdená k podmienenému trestu odňatia slobody, napriek tomu si vyživovaciu povinnosť riadne neplnila, keď sama sa vyjadrila, že si je plne vedomá svojej povinnosti platiť výživné minimálne počas doby podmieneného odsúdenia, inak sa vystaví nebezpečenstvu ďalšieho odsúdenia, avšak už k nepodmienenému trestu odňatia slobody.

Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovanej ide o konanie úmyselné v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, motív trestnej činnosti súd naznačil vyššie, teda ľahostajný prístup obžalovanej k plneniu si základných rodičovských povinností.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaná Q. T. v súčasnej dobe je rozvedená, žije v spoločnej domácnosti so svojim manželom. Jej tri maloleté deti boli zverené Detskému domovu - Detský smiech, n. o. Likavka, Hollého 552, pričom jej bolo určené minimálne výživné vo výške 30% životného minima na každé dieťa. V mieste trvalého bydliska bližšie hodnotená nie je, doposiaľ priestupkovo riešená nebola. V registri trestov má jeden záznam, kedy trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 8T/13/2013 bola uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok a 8 (osem) mesiacov. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaná spáchala trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, na ktorú skutočnosť súd potom bol povinný prihliadnuť aj pri výmere trestu (§ 49 ods. 2 Trestného zákona). Súd u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona teda, že sa k spáchaniu trestného činu priznala, priťažujúce okolnosti súdom zistené neboli. Na základe takto zistených skutočností majú na zreteli ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona a § 31 ods. 2 Trestného zákona dospieť k záveru, že na obžalovanú je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý jej súd uložil na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, kedy horná hranica trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona bola u nej znížená. Súd nezistil také skutočnosti, ktoré by mohli viesť k uloženiu alternatívneho druhu trestu, preto jej uložil trest nepodmienený a na jeho výkon súd ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Súd je toho názoru, že takto uložený trest je primeraný, zákonný a najmä spravodlivý a plne vystihuje všetky kritériá, ktoré zákon spája s ukladaním trestov.

Okresný súd Ružomberok

dňa 16.04.2014

JUDr. Ivan ŠTEPITA

s a m o s u d c a

Za správnosť vyhotovenia:
Katarína Klučková
asistentka senátu

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pred nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.